

Ἐγκαίνια τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας

ΤΟ Σάββατο, 15.5.2011 ἐκ.ἡμ., τελέσθηκαν ἱεροπρεπῶς τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια τῆς Βουλγαρίας. Ὁ μεγαλοπρεπὴς Ναὸς ἀνηγέρθη στὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ '90, μετὰ τὴν χειροτονία εἰς Ἐπίσκοπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Τριάδιτσα κ. Φωτίου ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου κ. Κυπριανοῦ, γιὰ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργάνωσι τοῦ Ποιμνίου τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Βουλγαρία.

Ὁ ἑλληνομαθὴς Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος, μὲ στέρεη θεολογικὴ καὶ φιλολογικὴ παιδεία καὶ ἀκαδημαϊκὴ σταδιοδρομία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Σόφιας πρὸ τῆς χειροτονίας του, ἔχει ὀργανώσει, θεία συνάρσει, τὴν Ἐπαρχία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν χώρα του μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο, διαθέτει ἐκλεκτὸ Ἱερατεῖο καὶ ἐργάζεται μὲ σοβαρότητα καὶ μεθοδικότητα γιὰ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ αὔξησι τοῦ Ποιμνίου του καὶ τὴν παροχὴ τῆς καλῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου καὶ Θεαρέστου Ἐνστάσεως.

• Γιὰ τὸ χαρμόσυνο καὶ ἱστορικὸ γεγονός τῶν Ἐγκαϊνίων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ στὴν Σόφια, προσεκλήθησαν ἐκπρόσωποι τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ ὑπήρξε ἀνταπόκρισις.

Ἀπὸ τὴν χώρα μας μετέβησαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὡς καὶ ὁμάδα δεκάδων πιστῶν μὲ τέσσερις Κληρικούς μας (Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος καὶ Γλυκέριος Ἀγιοκυπριανίτας, Αἰδεσιμ. π. Βιτάλιος Ἀλμανίδης καὶ π. Νικόλαος Ματσιούλα). Ἐπίσης, ἀπὸ τὴν Ἀγγλία συμμετεῖχε ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιος, Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ἐδουάρδου, ἀπὸ δὲ τὴς Η.Π.Α. συμμετεῖχε ὁ Ἀρχιμ.

π. Ἀκάκιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна Καλιφορνίας καὶ οἱ Αἰδεσιμ. π. Δαυῖδ Κόουνι, π. Ἱερώνυμος Ζουμπρίκνυ καὶ π. Γεώργιος Μαυρομάτης.

Ἀπὸ τὴν Ρουμανία προσῆλθαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἰασίου κ. Γλυκέριος μὲ δύο Ἀρχιμανδρίτας καὶ ἕναν Πρεσβύτερο καὶ ἀπὸ τὴν Ρ.Ο.Ε.Δ. ὁ Ἐπίσκοπος Βόλγκραδ καὶ Μπελγκορο-Ντιστροῶδκ κ. Γεώργιος, ὡς καὶ ἡ Γερόντισσα Ἀλεξάνδρα, Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς παρὰ τὴν Ὀδησοῦ τῆς Οὐκρανίας.

• Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς ἐψάλη ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὅρθρος τοῦ Σαββάτου κατὰ τὸ σλαβονικὸ τυπικὸ.

Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου, 15/28.5.2011, ἐτελέσθη ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν Ἐγκαινίων (7.30'-9.30'), προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν τεσσάρων προαναφερθέντων Ἀρχιερέων, τριάκοντα καὶ πλέον Πρεσβυτέρων, τεσσάρων Διακόνων καὶ πολλῶν Ὑποδιακόνων καὶ βοηθῶν. Συμμετεῖχε μὲ κατάνυξι μέγα πλῆθος πιστῶν καὶ ἔψαλε ὁ μικτὸς Χορὸς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ἀπὸ τὸν Γυναικωνίτη κατὰ τὸ ἰδιάζον σλαβικὸ ἄκουσμα.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσι τῶν Ὁρῶν Γ' καὶ ΣΤ' (9.30'-10.00') ἐτελέσθη ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία διήρκεσε ἕως τις 13.30'. Μεγάλος ἀριθμὸς εὐλαβῶν προσῆλθε στὰ Ἅγια Μυστήρια, τὰ Ὅποια παρασχέθησαν ἀπὸ δύο Ἅγια Ποτήρια.

Ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος ἀνέγνωσε γραπτὴ Ὁμιλία του γιὰ τὴν περίστασι, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύουμε κατωτέρω κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς διανεμηθείσης ἀγγλικῆς ἀποδόσεως.

Ἐπίσης, ὁ Σεβασμ. κ. Φώτιος ἐξέφρασε θερμὲς εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντας στὸ ἱερὸ αὐτὸ γεγονός καὶ σὲ ὅσους συνέβαλαν καὶ ἐκοπίασαν στὴν προετοιμασία καὶ ὁμαλὴ διεξαγωγή του, καὶ μάλιστα στὴν φίλεργη καὶ ἱκανοτάτῃ Ἀδελφότητῃ τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου τοῦ Κνιάζεβο παρὰ τὴν Σόφιαν.

• Μεταξὺ τῶν δῶρων-εὐλογιῶν τοῦ Σεβασμ. κ. Φωτίου στοὺς ἐπίσημους προσκεκλημένους του, προσεφέρθη καὶ ὁ δεῦτερος τόμος τῶν ποιμαντικῶν κειμένων του μὲ τίτλο: «Ἐν γραφίδι καὶ λόγῳ». Πρόκειται γιὰ ἰδιαίτερα προσεγμένη ἔκδοσι, κατὰ τὴν ἐμφάνισι καὶ τὸ περιεχόμενο, στὴν βουλγαρικὴ

γλώσσα, 260 σελίδων, με 50 συνολικά Όμιλίες και Άρθρα του Σεβασμ. Συγγραφέως της περιόδου των ετών 2005 και 2006.

• Άκολούθως, παρετέθη έόρτια τράπεζα για τους Κληρικούς και τους εκ μακρὰν προσελθόντας πιστούς, σὲ έστιατόριο πλησίον του Ίερου Ναού.

Έπρόκειτο για μία θαυμαστή έμπειρία χάριτος, αδελφουσύνης και ενότητας, υπό την Θεομητορικήν Σκέπην και Εύλογίαν!

Κήρυγμα του Σεβασμ. Έπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου Έπὶ τῇ Εύκαιρίᾳ τῶν Έγκαινίων του Καθεδρικοῦ Ναοῦ

Σόφια, Σάββατο, 15/28.5.2011

Χριστὸς Ἀνέστη!

«Εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ Θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου;» (Βασιλ. Γ', ν' 27)

Θεοφιλέστατοι, Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες,
Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές ἐν Χριστῷ!

Αν στὴν παλαιὰ ἐποχὴ ὁ Σολομὼν ἀνεφώνησε τοὺς λόγους τούτους με ἱερὸ δέος, τότε ἐμεῖς, ὁ νέος Ἰσραὴλ, ὀφείλουμε νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Δημιουργὸ καὶ Σωτῆρα μας με ἀκόμη μεγαλύτερη ὀφειλετικὴ εὐλάβεια. Διότι, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατεδέχθη νὰ κατοικῆ στους Ναοὺς,

οἱ ὁποῖοι ἀνεγείρονται ἀπὸ ἡμᾶς, στὸ πλήρωμα τῆς Θεότητός Του, ἀνόμοια με τὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅποτε ἦταν πλήρως ἀπρόσιτος ἢ, σὲ σπάνιες περιπτώσεις, ἐνεφάνιζε ὀρατὲς εἰκόνες τῆς Δόξης Του. Τί εἶναι πὸ ἀκατανόητο εἰς ἡμᾶς; Ἡ μεγαλωσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει ἀπείρως τὴς δυνατότητες κατανοήσεως κάθε κτιστοῦ νοός, ἢ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀπεριόριστη συγκατάβασις τοῦ Κυρίου εἰς ἡμᾶς, ἡ ὁποία πληροῖ με εὐλαβικὸ δέος τὴς Ἀγγελικῆς Δυνάμεως; Ἐδῶ, στὸν Ναὸ τοῦ Ζῶντος Θεοῦ, Αὐτὸς ὁ Ἰδιὸς ὁ Πανταχοῦ Παρών, ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του πρὸς ἡμᾶς κατοικεῖ διὰ τῆς Χάριτός Του σὰν σὲ ἰδικὸ Του οἶκο. Σύμφωνα με τοὺς ψυχοφελεῖς λόγους τοῦ Ἀγίου Φιλαρέτου Μητροπολίτου Μόσχας, «ὅπως ὀλόκληρο τὸ σῶμα

γεμίζει με την δύναμι του πνεύματος, έτσι όλα στον Ναο γεμίζουν με την δύναμι του Θεού. Ο Θεός, ο Όποιος εφανερώθη εν σαρκί, όχι μόνον φανερώνεται ἐδῶ, ἀλλὰ προσφέρει ἐπίσης εἰς βρῶσιν τὴν θεία Σάρκα Του. Ἐδῶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα πνέει στὰ Μυστήρια. Ἡ πληρότητα τῆς Θεότητος ἦταν τόσο ἄφθονη στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὥστε «πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτη ἀπεισθαι αὐτοῦ, ὅτι δυνάμεις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας» (Λουκ. σί' 19) - τὸ ἀπλὸ ἄγγιγμα τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου Του ἐθεράπευσε τὴν αἰμορροῦσα γυναῖκα. Ὁμοίως, στὸν Ναὸ ἓνα ἀπλὸ ἄγγιγμα τῆς πίστεως στὴν ἱερότητα δύναται νὰ προσξενήσῃ ἀπελευθέρωσι δυνάμεως ἱαματικῆς ψυχῆς καὶ σώματος. Κάθε τι τὸ ὁρατὸ ἐπιτελούμενο ἐνταῦθα -οἱ ἱεροπραξίες, οἱ εἰκόνες, οἱ τελετές- ὁμοιάζει με ἱερὸ ἱμάτιο τοῦ Χριστοῦ, ὑφασμένο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, διαπερασμένο ἀπὸ τὴν ἀήττητη δυνάμει Του καὶ προσφέρον ὠφέλειες καὶ σωτηρία σὲ ὅλους ὅσοι προσέρχονται καὶ ἐγγίζουν αὐτὸ με πίστι».

Ἄλλὰ πῶς ἐμεῖς ἀνταποκρινόμεθα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στὸ ἄπειρο ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, στὴν ἀνεξάντλητη καλωσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία κάνει κάθε Ὁρθόδοξο Ναὸ ἓναν θησαυρὸ οὐρανίων εὐλογιῶν, τὸν καθιστᾷ προθάλαμο τῆς εὐλογημένης αἰωνιότητος, ὅπου ὁ χρόνος καὶ ἡ αἰωνιότητα, τὸ περατὸν καὶ τὸ ἄπειρον, τὸ ἐπίγειο καὶ τὸ οὐράνιο, ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Θεὸς συναντῶνται; Λοιπόν, ἄς μὴ ὁμοιάσουμε ποτὲ ὄσους λέγουν: «ἔχουμε κτίσει στὸν Θεὸ ἓναν Ναό, τὸν ἐπισκεπτόμεθα στὶς ἑορτὲς καὶ ἔτσι ἐκπληρώσαμε τὸ χρέος μας. Ἀποδώσαμε στὸν Θεὸ τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τώρα θὰ ἀποδώσουμε στὸν ἑαυτὸ μας τὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας» (Ἅγιος Νικόλαος Σερβίας). Ἄνόητοι λόγοι! Μήπως χρειάζεται ὁ Θεὸς τὸν Ναό, χρειάζεται τὴν παρουσία μας στὸν Ναό, καὶ ἐκπληρώνουμε τὸ χρέος μας στὸν Θεὸ εἰσερχόμενοι στὸν Ναό, ὥστε ἐν συνεχείᾳ νὰ δώσουμε στὸν ἑαυτὸ μας αὐτὰ ποὺ εἶναι δικά μας, νὰ ζοῦμε δηλαδὴ ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Μὴ γένοιτο! Ἐμεῖς χρειάζομεθα τὸν Ναό, ὄχι ὁ Θεός. Ἐμεῖς χρειάζομεθα τὴν πολὺτιμη δωρεά, ὄχι ὁ Δωρεοδότης. Ἐμεῖς χρειάζομεθα πνεῦμα καὶ ζωή, ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τὸν θησαυρὸ τῆς Χάριτος, ποὺ εἶναι ὁ Ναός· ἐμεῖς, ὄχι ὁ Θεός! Τί ἀνάγκη θὰ ἔχῃ Αὐτὸς ἀπὸ τὴν χεῖρα ποὺ φτιάχνει Ναό, Αὐτὸς «γιὰ τὸν Ὅποιον, σύμφωνα με τὸν Ἅγιο Νικόλαο τῆς Σερβίας, ἓνας κόκκος ἄμμου δὲν εἶναι τόσο μικρὸς καὶ τὸ ἕναστρο σύμπαν δὲν εἶναι τόσο εὐρύχωρο»; «Ὅταν Τοῦ κτίσης Ναούς -συνεχίζει ὁ Ἅγιος- κτίσεις ἀφ' ἑαυτοῦ σου με τὰ ἰδικά Του μέσα... Ὅταν κτίσης τὸ καλύτερο γι' Αὐτόν, θέτεις ἓνα παράδειγμα γιὰ τὴν ψυχὴ σου, δεικνύοντάς της τὴν ὀφείλει νὰ ἐγείρῃ ἐντὸς αὐτῆς. Ὅταν κτίσης γι' Αὐτόν καλύτερα παρὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, θέτεις ἓνα παράδειγμα γιὰ τὴν ψυχὴ σου, δεικνύοντάς της ὅτι ὀφείλει ἐπίσης νὰ καθίσταται ἓνα δυνατότερο, πιὸ ἔξοχο καὶ λαμπρὸ οἰκητήριον ἀπὸ ὅ,τι τὸ σῶμα χρειάζεται καὶ ἀπὸ τὸ σῶμα τὸ ἴδιο... Ὁ Κύριος ἐκχέει ἄφθονη Χάρι καὶ κατέρχεται στοὺς

χειροποίητους Ναούς, γιὰ νὰ συναντηθῆ μὲ τὶς ψυχές σας».

Ἦς βιασθοῦμε, ἀγαπητοί, νὰ συναντήσουμε τὸν Θεό, νὰ Τὸν εὐχαριστήσουμε ποῦ μᾶς ἀξίωσε νὰ ἐγκαινιάσουμε αὐτὸ τὸν ἀξιαγάπητο Ναό, νὰ προσευκηθοῦμε στὴν Ἄχραντο Μητέρα τοῦ Θεοῦ, στὴν Ὅποίαν ὁ Ναὸς εἶναι ἀφιερωμένος -στὴν μνήμη τῆς Ζωοδόχου Κοιμήσεώς Της. Ἦς προσευκηθοῦμε, ὥστε Αὐτὴ νὰ καταπέμψη αἰώνιες εὐλογίες εἰς ἅπαντας, ὅσοι ὑπηρετοῦν, προσεύχονται, ἐργάζονται, προσφέρουν δωρεές σὲ αὐτὸ τὸν Ναὸ Της, νὰ καταπέμψη αἰώνιες εὐλογίες σὲ ὅλους μας. Naί, πράγματι αἰώνιες εὐλογίες, διότι -σύμφωνα μὲ τοὺς πλήρεις οὐρανόυ θεολογικῆς διαισθήσεως λόγους τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ- ἡ Ἱερὰ Παρθένος εἶναι «ἡ ἀρχή, ἡ πηγή καὶ ἡ ρίζα ἀνεκφράστων εὐλογιῶν». «Τοιουτοτρόπως, ἐφ' ὅσον δι' Αὐτῆς μόνον (Αὐτὸς) ἐφάνη στὴν γῆ καὶ ἔζησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μᾶς ἐπεσκέφθη, ὁ ἀόρατος εἰς ἅπαντας πρὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ὥστε στὸν ἐρχόμενο αἰῶνα, ἄνευ τῆς μεσιτείας Της, κάθε πεφωτισμένη θεία ἀνάβασις, κάθε ἀποκάλυψις θείων μυστηρίων, κάθε εἶδος πνευματικῆς δωρεᾶς νὰ εἶναι πέραν τῆς δυνατοῦτος κατανοήσεως τῶν κτισμάτων». Καὶ εἶθε Αὐτὴ νὰ προσφέρῃ στὸν Υἱὸ καὶ Θεό μας τοὺς ἀρχαίους λόγους τοῦ Σολομῶντος, οἱ ὅποιοι θὰ γίνουν καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν εἰλικρινῆ καὶ θερμὴν προσευχὴν μας: «Καὶ ἐπιβλέψη ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου, πρὸς σε σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔση αὐτοῖς» (Βασιλ. Γ', κη' 28-30). Ἀμήν.

